

Ole Sohn (SF):

Indledningsvis vil jeg gøre et par bemærkninger om den overordnede økonomiske politik, for alt andet lige er den økonomiske udvikling i samfundet helt afgørende for, hvorvidt der bliver flere eller færre beskæftigede.

Det er også lidt en kommentarer til en af Socialdemokratiets ordførere, som mente at kunne konstatere, at den forrige arbejdsmarkedsreform under den socialdemokratiske ledelse var meget bedre, fordi der gik arbejdsløsheden ned og ned og ned, beskæftigelsen op og op og op. Nu har vi fået en borgerlig regering, og så stiger arbejdsløsheden. Det hænger måske ikke helt sammen med, at Socialdemokratiet så også mener, at det her er en socialdemokratisk arbejdsmarkeds-politik.

Men pointen er jo, at den økonomiske udvikling i samfundet er helt afgørende, altafgørende, for, hvorvidt folk kommer i job eller ej, så det, der var årsag til, at beskæftigelsen steg op gennem 1990'erne, var, at der blev ført en ansvarlig og fornuftig økonomisk politik, som gjorde, at der kom mere gang i hjulene herhjemme, og det betød, at arbejdsgiverne tog folk ind i beskæftigelse, fordi der var behov for dem.

Hvis det er sådan, at den begyndende ledighed, som vi har set en tendens til, bider sig fast og fortsætter, ja, så vil der ske det, at folk i stigende grad bliver arbejdsløse, uanset hvilken arbejdsmarkedsreform der bliver skruet sammen her i Folketinget. Sådan er den økonomiske realitet, og sådan vil det også være fremover.

Derfor skal vi selvfølgelig gøre det, at en arbejdsmarkedsreform skal skrues sammen, sådan at det, vi politisk kan gøre, er, at vi sikrer, at vi forbereder den arbejdskraft, vi har, på at kunne indgå i de nye jobmuligheder, der bliver. Vi har faktisk ikke mangel på arbejdskraft i Danmark, vi har jo 150.000 arbejdsløse, og det kan selvfølgelig godt virke lidt mærkeligt, når vi alle sammen er enige om, at om 10 år, ja, ikke engang om 10 år, men om 8 år, mangler vi omkring 90.000. Det er jo et paradoks uden lige, men det, der er problemet, er, at vi har mangel på folk med de rette kvalifikationer.

Det er lige nøjagtig her, at arbejdsmarkedspolitikken kan gøre sin virkning, for vi skal jo sørge for at omskole, efteruddanne og uddanne arbejdskraften i retning af de områder, hvor der enten er mangel på folk, eller hvor vi kan forudse, at der vil blive mangel på folk.

Så er spørgsmålet, og det tror jeg alle er enige om: Løser det forslag, der blev fremsat, den op-

gave? Er der mulighed for, at arbejdsløse kan få den nødvendige kompetence i kraft af arbejdsmarkedsreformen? Kan man få de nødvendige kompetencegivende uddannelser, som efterspørges? Bliver det bedre eller dårligere med forlignet her?

Umiddelbart må man jo sige, at når forligskredsen beslutter sig for at sige, at det første år skal man bare lave aktiv arbejdsmarkedssøgning som det primære, hvilket oversat til dansk siger, at man bare skal søge arbejde og søge arbejde og søge arbejde, går det selvfølgelig i den stik modsatte retning. Det er gjort tidligere, og når man gør det, er det ud fra den statistiske overvejelse, at hvis man lukker øjnene og ser et år frem fra i dag, dag 1, så har 70 pct. af de arbejdsløse af sig selv fundet nyt job. Hvorfor så bruge så mange ressourcer, når 70 pct. af sig selv finder nyt job inden for det første år?

Kl. 18.55

Det skal vi selvfølgelig ikke over for de 70 pct., men vi skal da gøre det over for de 30 pct., hvor vi på forhånd ved, at de ikke af sig selv finder arbejde. De kan jo stort set udpeges. Derfor er opgaven selvfølgelig at sætte ind med en så tidlig indsats som overhovedet muligt, noget, som et stort flertal i Folketinget var enige om, primært SF, Venstre og De Konservative, før valget. Det var vi enige om før valget. Det var lidt svært at overbevise den daværende arbejdsminister om det rigtige i det, fordi der også var et eller andet økonomisk aspekt i det, nemlig at det var en investering, som kostede noget.

Men nu skal jeg da lige love for, at tonen har fået en anden lyd, efter at Venstre og De Konservative ikke længere er i opposition. Så spiller det med en tidlig indsats åbenbart ikke så afgørende en rolle længere, og det er beklageligt, for det kommer til at smerte os, hvis vi ikke har den kvalificerede arbejdskraft at stille til rådighed, når den tid kommer, hvor der bliver brug for den.

Jeg vil sige i overskriftsform, at arbejdsmarkedsreformen har mange gode elementer i sig, men det kniber, når man kommer ned i realiteterne. Jeg synes, jeg har nævnt et eksempel her, nemlig det, at man udskyder den aktive indsats til efter år 1, hvilket jeg mener er et tilbageskridt.

Det andet, man kan spørge sig selv om, er: Bliver kvaliteten af den aktive arbejdsmarkedsindsats over for den enkelte arbejdsløse bedre med reformen? Det må jo være det næste spørgsmål, der skal kunne besvares.